

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. vasario 2 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Vidaus mokesčiai – SESV 110 straipsnis – Automobiliai – Transporto priemonių mokestis – Iš kitų valstybių narių importuojamos naudotos transporto priemonės – Į kitas valstybes nares eksportuojamos naudotos transporto priemonės – Šio mokesčio grąžinimas eksporto atveju – Šio grąžinimo taikymas tik transporto priemonėms, pradėtoms eksploatuoti mažiau nei prieš dešimt metų“

Byloje C-676/21

dėl *Korkein hallinto-oikeus* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Suomija) 2021 m. lapkričio 2 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2021 m. lapkričio 9 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje, kurią inicijavo

A,

dalyvaujant

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö,

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kuriį sudaro kolegijos pirmininkas M. Safjan, teisėjai N. Jääskinen ir M. Gavalec (pranešėjas),

generalinis advokatas A. Rantos,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Suomijos vyriausybės, atstovaujamos A. Laine,
- Europos Komisijos, atstovaujamos A. Armenia, M. Björkland ir T. Sevón,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: suomių.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV trečiosios dalies II antraštinės dalies, susijusios su laisvu prekių judėjimu, ir SESV 110 straipsnio nuostatų išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant A inicijuotą bylą dėl *Verohallinto* (mokesčių administratorius, Suomija) sprendimo, kuriuo jis atsisakė eksporto atveju grąžinti transporto priemonių mokesčių pagal A, pardavusio Suomijoje įregistruotą automobilį kitoje valstybėje narėje, prašymą.

Teisinis pagrindas

- 3 Pagal 1994 m. gruodžio 29 d. *autoverolaki (1482/1994)* (Transporto priemonių mokesčio įstatymas Nr. 1482/1994), iš dalies pakeisto 2009 m. sausio 9 d. *laki 5/2009* (Įstatymas Nr. 5/2009) ir 2016 m. birželio 29 d. *laki 561/2016* (Įstatymas Nr. 561/2016) (toliau – Transporto priemonių mokesčio įstatymas), 1 straipsnio pirmą pastraipą transporto priemonių mokesčių valstybei turi būti mokamas už lengvąjį automobilį (M1 kategorija) prieš jį įregistruojant Eksploatuojamų automobilių registre arba pradėdant eksploatuoti Suomijoje.
- 4 Transporto priemonių mokesčio įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad šio įstatymo tikslais pradėjimas eksploatuoti Suomijoje reiškia transporto priemonės, skirtos eksploatuoti Suomijos teritorijoje, naudojimą, net jeigu ji Suomijoje neįregistruota.
- 5 Remiantis šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalimi transporto priemonių mokesčių turi mokėti asmuo, įregistruotas Eksploatuojamų automobilių registre kaip transporto priemonės savininkas. To paties įstatymo 4 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad transporto priemonės, pradėtos eksploatuoti neįregistruotos, atveju apmokestinamasis asmuo yra asmuo, kuris pradėjo eksploatuoti šią transporto priemonę, o jeigu šis asmuo negali būti identifikotas arba minėtas mokesčių negali būti renkamas iš šio asmens, apmokestinamasis asmuo yra naudojamos transporto priemonės savininkas.
- 6 Pagal Transporto priemonių mokesčio įstatymo 8a straipsnį, kiek tai susiję su transporto priemone, kuri Suomijoje apmokestinama kaip naudota transporto priemonė, transporto priemonių mokesčio dydis atitinka mažiausią Suomijoje registruotos ir panašia atsižvelgiant į šio įstatymo 11c ir 11d straipsniuose numatytus elementus laikomos transporto priemonės mokesčio likutį.
- 7 Pagal minėto įstatymo 11c straipsnio 1 dalį, nustatant bendrąją transporto priemonės mažmeninę vertę Suomijoje, atsižvelgiama į turimus dokumentus apie duomenis, turinčius įtakos nustatant atitinkamos transporto priemonės mažmeninę vertę rinkoje, ir apie transporto priemonės vertę bei ją lemiančias charakteristikas, pavyzdžiui, minėtos transporto priemonės markę, modelį, tipą, varymo būdą ir įrangą. Taip pat galima atsižvelgti į atitinkamos transporto priemonės amžių, ridą ir būklę, taip pat į kitas jos charakteristikas.
- 8 Pagal to paties įstatymo 11d straipsnį transporto priemonės gali būti laikomos panašiomis, jeigu jos panašios pagal prekių ženklą, modelį ir įrangą. Jei lyginamos transporto priemonės yra skirtingose šalyse patvirtintos transporto priemonės, be šių transporto priemonių dokumentuose pateiktos informacijos, jos turi būti realiai panašios techniniu požiūriu. Vis dėlto nedideli

skirtumai netrukdo laikyti šių transporto priemonių panašiomis, jeigu jie gali būti laikomi nesvarbiais atsižvelgiant į atitinkamos transporto priemonės vertę arba vartotojo poreikius šios transporto priemonės atžvilgiu.

- 9 Transporto priemonių mokesčio įstatymo 34d straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad pateikus prašymą transporto priemonių mokestis grąžinamas, jeigu Suomijoje apmokestinta transporto priemonė galutinai eksportuojama, kad būtų naudojama už Suomijos teritorijos ribų.
- 10 Šio įstatymo 34d straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad tokiu atveju grąžinama šio mokesčio suma, kuri būtų sumokėta už panašią transporto priemonę, jeigu ji būtų apmokestinama kaip naudota transporto priemonė eksporto iš Suomijos teritorijos dieną. Taigi grąžinama minėto mokesčio suma negali viršyti už šią transporto priemonę sumokėto mokesčio sumos. Transporto priemonių mokestis negrąžinamas, jeigu minėtos transporto priemonės vertė arba mokestis už tą pačią transporto priemonę padidėjo dėl po apmokestinimo atliktų darbų ar sumontuotos papildomos įrangos. Šis mokestis negrąžinamas už transporto priemonę, kuri nebuvo tinkamai deklaruota kaip apmokestinama, arba jei grąžintina suma yra mažesnė nei 500 EUR. Tas pats mokestis taip pat negrąžinamas už transporto priemonę, kuri pirmą kartą pradėta eksploatuoti anksčiau nei prieš dešimt metų iki eksporto dienos. Grąžinimo sąlyga – atitinkama transporto priemonė turi būti tinkama eksploatuoti, nustojus ją naudoti Suomijoje, ir ji turi būti nebeeksploatuojama Suomijoje.
- 11 Minėto įstatymo 34d straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad bet kuris asmuo, kuris, kaip atitinkamos transporto priemonės savininkas, eksportuoja ją naudoti už Suomijos teritorijos ribų, gali prašyti transporto priemonių mokesčio grąžinimo dėl eksporto.
- 12 To paties įstatymo 34d straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad prašymas grąžinti šį mokestį dėl eksporto turi būti pateiktas mokesčių administratoriui ne vėliau kaip likus keturiolikai dienų iki atitinkamos transporto priemonės eksporto ir kad asmuo, prašantis grąžinti šį mokestį, turi šiam administratoriui suteikti galimybę patikrinti minėtą transporto priemonę prieš eksportuojant ir pateikti būtinus dokumentus, įrodančius, jog įvykdytos šio grąžinimo sąlygos.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 13 2015 m. liepos 20 d. A iš kitos valstybės narės importavo į Suomiją naudotą automobilį, kuris pirmą kartą pradėtas eksploatuoti 2004 m. lapkričio 24 d.
- 14 2015 m. spalio 5 d. pranešimu apie mokėtiną mokestį mokesčių administratorius nurodė už šią transporto priemonę sumokėti 4 146,29 EUR dydžio transporto priemonių mokestį, kuris buvo nustatytas remiantis 16 519,10 EUR apmokestinamąja verte, taikant 25,10 % mokesčio tarifą.
- 15 2017 m. rugpjūčio 7 d., pardavęs šį automobilį kitoje valstybėje narėje, A paprašė mokesčių administratoriaus grąžinti transporto priemonių mokestį, kurio suma, remiantis Transporto priemonių mokesčio įstatymo 34d straipsnio 2 dalimi, atitinka mokestį, kuris būtų renkamas už panašią transporto priemonę, jeigu ji būtų apmokestinta kaip naudota transporto priemonė atitinkamos transporto priemonės eksporto dieną.
- 16 2017 m. rugpjūčio 21 d. sprendimu mokesčių administratorius atmetė šį prašymą dėl grąžinimo motyvuodamas tuo, kad pagal šią nuostatą šis mokestis negrąžinamas už transporto priemonę, kuri pirmą kartą pradėta eksploatuoti ne mažiau kaip prieš dešimt metų iki jos eksporto dienos.

- 17 Kadangi A dėl šio sprendimo pateiktas skundas, taip pat ieškinys *Helsinki hallinto-oikeus* (Helsinkio administracinis teismas, Suomija) buvo atmesti, suinteresuotasis asmuo pateikė apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui *Korkein hallinto-oikeus* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Suomija), prašydamas, be kita ko, grąžinti transporto priemonių mokestį.
- 18 Šis teismas nurodo, kad iš kitos valstybės narės importuotą naudotą automobilį A Suomijoje įregistravo ir naudojo trumpesnę nei trejų metų laikotarpį ir paskui perpardavė šią transporto priemonę kitoje valstybėje narėje. Minėtas teismas pažymi, kad A dėl šios transporto priemonės buvo apmokestintas visu transporto priemonių mokesčiu jos registracijos dieną ir šio mokesčio suma nebuvo proporcinga realiai minėtos transporto priemonės naudojimo Suomijoje trukmei, nes tas mokestis atitinkamos transporto priemonės eksporto dieną nebuvo grąžinamas už dešimties ar daugiau metų transporto priemonės.
- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, siekiant išspręsti jo nagrinėjamą ginčą, reikia išnagrinėti, ar apribojimas, susijęs su transporto priemonės amžiumi, taikomas grąžinant transporto priemonių mokestį eksporto atveju, prieštarauja pirminei Sąjungos teisei, todėl automobilio eksporto dieną A turėjo būti grąžinta likutinė mokesčio dalis, įeinanti į tos transporto priemonės vertę.
- 20 Šiomis aplinkybėmis, pirma, reikia nustatyti SESV nuostatą, į kurią atsižvelgiant reikia įvertinti valstybės narės galimybę įgyvendinti savo kompetenciją mokesčių srityje, kiek tai susiję su nuosavybės teise priklausančių transporto priemonių importu ir eksportu. Šiuo klausimu šis teismas nurodo SESV trečiosios dalies II antraštinės dalies nuostatas, susijusias su laisvu prekių judėjimu, ir SESV 110 straipsnį. Be to, jis iš esmės klausia, ar galima manyti, kad tuo atveju, kai nuosavybės teise įsigytas importuotas automobilis yra naudojamas registracijos valstybės narės teritorijoje gerokai trumpesnę laikotarpį nei šios transporto priemonės ekonominio gyvavimo trukmė, ta transporto priemonė nėra skirta iš esmės nuolat naudoti šios valstybės narės teritorijoje.
- 21 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad, kitaip nei nuomojamų ar išperkamosios nuomos būdu įsigytų transporto priemonių atveju, nėra galimybės objektyviai ir iš anksto patikrinti nuosavybės teise priklausančių transporto priemonių laikinos paskirties ar naudojimo. Nuosavybės teise priklausančios transporto priemonės naudojimo registracijos valstybės narės teritorijoje trukmė gali būti vertinama tik *a posteriori*.
- 22 Trečia, tuo atveju, jeigu pagal SESV nuostatas, susijusias su laisvu prekių judėjimu, iš principo draudžiamos nacionalinės teisės aktų nuostatos, pagal kurias transporto priemonių mokestis, įtraukiamas į atitinkamos naudotos transporto priemonės vertę, negrąžinamas, kai ši transporto priemonė galutinai eksportuojama, kad būtų naudojama kitoje valstybėje narėje, šis teismas siekia išsiaiškinti, ar šis apribojimas gali būti pateisinamas tuo, kad juo siekiama stabdyti „senų transporto priemonių“ eksportą. Ji priduria, kad Suomijos teisės aktų leidėjas, priimdamas įstatymus (5/2009) ir (561/2016), rėmėsi aplinkos apsaugos tikslu ir kad šis mokestis renkamas už į Suomiją importuojamas naudotas transporto priemonės, nesvarbu, kada jos pirmą kartą buvo įregistruotos kitoje valstybėje narėje.

23 Šiomis aplinkybėmis *Korkein hallinto-oikeus* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Suomija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar [SESV] trečiosios dalies II antraštinės dalies nuostatos dėl laisvo prekių judėjimo arba SESV 110 straipsnis draudžia valstybės narės teisės aktus, kuriuose numatyta, kad tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė pagrindinėje byloje, transporto priemonės mokestis, įskaičiuotas į transporto priemonės vertę, kaip tai suprantama pagal [Transporto priemonių mokesčio įstatymą], negrąžinamas transporto priemonės savininkui, jeigu jis išveža transporto priemonę nuolatiniam naudojimui į kitą valstybę narę, ir ar tokiomis aplinkybėmis svarbu, ar buvo numatyta, kad transporto priemonė bus nuolat iš esmės naudojama transporto priemonės mokesčių nustačiusios valstybės narės teritorijoje, ir ar ji iš tikrųjų buvo nuolat iš esmės naudojama šioje teritorijoje?
2. Jei ketinimas naudoti ir faktinis transporto priemonės naudojimas yra svarbūs atsakant į pirmąjį klausimą, kaip turi būti nustatomas ketinimas naudoti ne nuolat ir naudojimas ne nuolat tiek, kiek negalima iš anksto nustatyti privačios transporto priemonės naudojimo valstybėje narėje laikotarpio?
3. Jei atsisakymas skirti eksporto grąžinamąją išmoką, kaip tai suprantama pagal Transporto priemonių mokesčio įstatymą, tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė pagrindinėje byloje, yra laisvo prekių judėjimo apribojimas, ar toks apribojimas gali būti pateisinamas tikslu apriboti senų, dažnai prastos būklės ir aplinką teršiančių transporto priemonių eksportą? Ar eksporto grąžinamosios išmokos mokėjimas tik naujesnių nei dešimties metų transporto priemonių atveju laikytinas nesuderinamu su Europos Sąjungos teise dėl to, kad transporto priemonių mokestis vis dėlto taikomas importuojamoms naudotoms transporto priemonėms, neatsižvelgiant į jų eksploatavimo laiką?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 24 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Sąjungos pirminė teisė, visų pirma SESV 110 straipsnis, turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiamos nacionalinės teisės normos, pagal kurias transporto priemonių mokestis, įtraukiamas į kiekvienos transporto priemonės vertę, nėra automobilio savininkui grąžinamas galutinai eksportuojant šią transporto priemonę, kad ji būtų naudojama kitoje valstybėje narėje, kai ši transporto priemonė pirmą kartą pradėta eksploatuoti ne mažiau kaip prieš dešimt metų iki šio eksporto ir kai šiuo atžvilgiu svarbu, ar tokia transporto priemonė buvo ne tik skirta iš esmės naudoti valstybės narės, surinkusios transporto priemonių mokesčių, teritorijoje nuolat, bet ir faktiškai buvo taip naudojama.
- 25 Pirmiausia primintina, kad, išskyrus tam tikras šioje byloje nereikšmingas išimtis, automobilių apmokestinimas nebuvo suderintas Sąjungos lygmeniu. Todėl valstybės narės gali nekliudomos naudotis savo kompetencija mokesčių klausimais šioje srityje su sąlyga, kad laikomasi Sąjungos teisės (2017 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Registracijos mokestis)*, C-552/15, EU:C:2017:698, 71 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 26 Remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, mokestis, valstybės narės renkamas, kai automobiliai registruojami, kad būtų eksploatuojami jos teritorijoje, nėra nei muitas, nei muitui lygiaverčio poveikio mokėjimas, kaip tai suprantama pagal SESV 28 ir 30 straipsnius. Be to, toks mokestis taip pat negali būti vertinamas atsižvelgiant į SESV 34 straipsnį, draudžiantį kiekybinius importo apribojimus ir tokiems apribojimams lygiaverčio poveikio priemones. Iš tiesų toks mokestis, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra vidaus mokestis, todėl turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į SESV 110 straipsnį (2011 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Tatu*, C-402/09, EU:C:2011:219, 32 ir 33 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija ir 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Viamar*, C-402/14, EU:C:2015:830, 33 punktas). Šiuo klausimu reikia priminti, kad Teisingumo Teismas 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendime *Tulliasiamies ir Siilin* (C-101/00, EU:C:2002:505) nagrinėjo transporto priemonių mokesčio, numatyto Įstatyme (1482/1994) dėl transporto priemonių mokesčio (tuo metu taikomos redakcijos), atitiktį pirminei teisei, atsižvelgdamas į EB 95 straipsnį, kuris atitinka SESV 110 straipsnį.
- 27 Taigi, kaip teigia Europos Komisija, transporto priemonių mokesčio atitiktis Sąjungos pirminei teisei ir šio mokesčio grąžinimas eksportuojant Suomijoje registruotą transporto priemonę turi būti vertinami remiantis tik pastaruoju straipsniu.
- 28 SESV 110 straipsnio tikslas – užtikrinti laisvą prekių judėjimą tarp valstybių narių įprastomis konkurencijos sąlygomis. Juo siekiama panaikinti bet kokios formos apsaugą, galinčią atsirasti kitų valstybių narių gaminius apmokestinus vidaus mokesčiais, ypač jei jie yra diskriminacinio pobūdžio (2015 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Manea*, C-76/14, EU:C:2015:216, 28 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 29 Todėl SESV 110 straipsnio pirmoje pastraipoje kiekvienai valstybei narei draudžiama apmokestinti kitų valstybių narių gaminius vidaus mokesčiais, didesniais už tuos, kuriais ji apmokestina panašius vietos gaminius. Šia nuostata siekiama užtikrinti vidaus mokesčių neutralumą konkurencijos tarp nacionalinėje rinkoje jau esančių ir importuotų gaminių atžvilgiu (2015 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Manea*, C-76/14, EU:C:2015:216, 29 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 30 Transporto priemonių mokesčio įstatyme numatytas transporto priemonių mokestis renkamas tik vieną kartą už kiekvieną automobilį, skirtą įregistruoti ar pradėti eksploatuoti Suomijoje, nesvarbu, ar tai naujos, ar naudotos transporto priemonės. Iš Teisingumo Teismo turimos informacijos, pateiktos prašyme priimti prejudicinį sprendimą, matyti, jog Transporto priemonių mokesčio įstatyme iš principo užtikrinta, kad importuotų naudotų transporto priemonių mokesčio suma atitiktų likutinę mokesčio sumą, įtraukiamą į panašių nacionalinių naudotų transporto priemonių vertę, atsižvelgiant į šio mokesčio tarifą ir apmokestinamąją vertę.
- 31 Importuotų naudotų automobilių apmokestinimo srityje SESV 110 straipsniu siekiama užtikrinti visišką vidaus mokesčių neutralumą konkurencijos tarp jau esančių nacionalinėje rinkoje ir importuotų gaminių atžvilgiu, todėl kiekviena valstybė narė įpareigojama pasirinkti ir nustatyti mokesčius už automobilius taip, kad tais mokesčiais nebūtų skatinamas nacionalinių naudotų transporto priemonių pardavimas ir taip būtų atgrasoma nuo panašių naudotų transporto priemonių importo (šiuo klausimu žr. 2019 m. kovo 7 d. Nutarties *Elliniko Dimosio*, C-689/18, nepaskelbta Rink., EU:C:2019:185, 20–22 punktus).

- 32 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kiek tai susiję su SESV 110 straipsniu, speciali tvarka, kaip antai numatyta Transporto priemonių mokesčio įstatymo 34d straipsnio 2 dalyje, pagal kurią šis mokestis negražinamas naudoto automobilio galutinio eksporto atveju, kai ši transporto priemonė pirmą kartą pradėta eksploatuoti Suomijoje ar kitoje valstybėje narėje ne mažiau kaip prieš 10 metų iki atitinkamo eksporto dienos, negali būti pripažinta diskriminacine.
- 33 Iš tiesų, kaip pabrėžia Komisija, ši tvarka taikoma visoms transporto priemonėms, jeigu jos pirmą kartą pradėtos eksploatuoti daugiau kaip prieš dešimt metų, nes joje nustatytas objektyvus kriterijus, t. y. metai, kuriais atitinkama transporto priemonė buvo pirmą kartą pradėta eksploatuoti, kuriuo remiantis nustatomas skirtumas tarp atvejų, kai transporto priemonių mokestis gražinamas, ir atvejų, kai šis gražinimas netaikomas.
- 34 Taigi minėta tvarka nelemia skirtingo importuotų naudotų transporto priemonių ir nacionalinių naudotų transporto priemonių vertinimo, kai atitinkami automobiliai yra daugiau nei dešimties metų, kiek tai susiję su galimybe juos parduoti Suomijos naudotų automobilių rinkoje, nes visiškai nekeičia atitinkamo mokesčio sumos, įtraukiamos į šių dviejų tipų transporto priemonių rinkos vertę.
- 35 Be to, atsižvelgiant į SESV 110 straipsnį, neturi reikšmės tai, kad pirmą kartą kitoje valstybėje narėje, o vėliau Suomijoje įregistruoti automobiliai, dėl kurių atsisakoma eksporto atveju gražinti šį mokestį, kai jie galutinai eksportuojami iš Suomijos į kitą valstybę narę, taikant šio mokesčio gražinimo dėl eksporto apribojimą mažiau nei dešimties metų transporto priemonėms, statistiniu požiūriu išlieka įregistruoti Suomijoje trumpesnį laikotarpį nei automobiliai, kurie pirmą kartą buvo įregistruoti Suomijoje ir kurių galutinio eksporto į kitą valstybę narę atveju teisė dėl eksporto susigrąžinti tą patį mokestį nesuteikiama, taikant minėtą apribojimą.
- 36 Įgyvendindama savo kompetenciją mokesčių srityje valstybė narė gali nuspręsti taikyti transporto priemonių mokestį, kurio apmokestinamasis įvykis yra automobilio registracija ir eksploatacijos pradžia, nesiejama su to automobilio faktinio naudojimo šioje valstybėje narėje trukme.
- 37 Atsižvelgiant į SESV 110 straipsnį taip pat nesvarbu, kad dėl atsisakymo eksporto atveju gražinti transporto priemonių mokestį automobilis, galutinai eksportuojamas iš Suomijos į kitą valstybę narę, skirtingais momentais ir skirtingose valstybėse narėse yra keliskart apmokestinamas transporto priemonėms taikomais mokesčiais.
- 38 Šiuo metu Sąjungos teisėje neįtvirtintas joks reikalavimas, kuriuo būtų draudžiamos dvigubo apmokestinimo pasekmės, atsirandančios dėl tokių mokesčių, reglamentuojamų savarankiškais nacionalinės teisės aktais, ir, nors tokių pasekmių pašalinimas yra pageidautinas laisvo prekių judėjimo labui, jį gali lemti tik nacionalinių sistemų suderinimas (pagal analogiją žr. 2002 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Nygård*, C-234/99, EU:C:2002:244, 38 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 39 Kiekviena valstybė narė gali rinkti transporto priemonių mokestį remdamasi savo pačios atliktais vertinimais su sąlyga, kad tokie vertinimai, kaip ir priemonės, kurių imtasi siekiant juos įgyvendinti, neatgraso nuo importuotų prekių pardavimo, sudarant palankesnes sąlygas parduoti nacionalinėje rinkoje esančius panašius produktus (šiuo klausimu žr. 2011 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Tatu*, C-402/09, EU:C:2011:219, 53 ir 54 punktus).

- 40 Reikia pridurti, kad fiziniams asmenims, norintiems importuoti į Suomiją naujus ar naudotus automobilius, prieinami kiti būdai nei tokių transporto priemonių importas įsigyjant nuosavybės teise. Jie gali, neskaitant atvejų, kuriems taikoma 1983 m. kovo 28 d. Tarybos direktyva 83/182/EEB dėl tam tikrų transporto priemonių, laikinai importuojamų iš vienos valstybės narės į kitą, atleidimo nuo mokesčių Bendrijos teritorijoje (OL L 105, 1983, p. 59; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 112), kaip pabrėžia Suomijos vyriausybė, importuoti automobilį, kad juo būtų laikinai naudojama, pagal išperkamosios nuomos ar nuomos sutartį, o tai reiškia, kad transporto priemonėms taikomas mokestis, apskaičiuotas proporcingai tokioje sutartyje nurodytai naudojimui trukmei (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 29 d. Nutarties *VAV-Autovermietung*, C-91/10, nepaskelbta Rink., EU:C:2010:558, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 41 Taigi šie asmenys, žinodami visas aplinkybes, gali nuspręsti importuoti į Suomiją automobilius, juos įsigydami nuosavybės teise, ir tuomet šie automobiliai neribotai apmokestinami transporto priemonių mokesčiu, arba importuoti automobilį, siekdami laikinai jį naudoti, ir tuomet sumokama tokio mokesčio suma yra proporcinga transporto priemonės naudojimo šioje valstybėje narėje trukmei.
- 42 Taigi būtent šių asmenų pasirinkimas lemia importuotam automobiliui taikomą apmokestinimo tvarką ir, kaip pabrėžia Komisija, jeigu automobilis importuojamas įsigyjant nuosavybės teise, galimi jų ketinimai, susiję su vėlesniu atitinkamos transporto priemonės, kurios eksporto atveju taikomas Transporto priemonių mokesčio įstatyme numatytas transporto priemonių mokesčio gražinimas, naudojimu, neturi reikšmės pagal SESV 110 straipsnį vertinant tokį mokesčio gražinimą dėl eksporto.
- 43 Galiausiai atliekant šį vertinimą taip pat neturi reikšmės Suomijos vyriausybės nurodyta aplinkybė, kad galutinai eksportuojant Suomijoje apmokestintą automobilį, kad jis būtų naudojamas už šios valstybės narės ribų, gražinama mokesčio suma pagal Transporto priemonių mokesčio įstatymo 34d straipsnio 2 dalį atitinka mokesčio, kuris būtų renkamas už panašią transporto priemonę, jeigu ji būtų apmokestinama kaip naudota transporto priemonė šio eksporto momentu, sumą.
- 44 Iš tiesų toks mokesčio gražinimas netaikomas naudotų transporto priemonių rinkai Suomijoje, bet, nepaisant to, kad gražinamo mokesčio suma neviršija atliekant registraciją Suomijoje sumokėto mokesčio likutinės dalies, gali turėti įtakos eksportuojančios valstybės narės naudotų transporto priemonių rinkai, nes sumažina iš Suomijos importuojamos naudotos transporto priemonės vertę.
- 45 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip: Sąjungos pirminė teisė, visų pirma SESV 110 straipsnis, turi būti aiškinama taip, kad ja nedraudžiamos nacionalinės teisės normos, pagal kurias transporto priemonių mokestis, įtraukiamas į kiekvienos transporto priemonės vertę, nėra automobilio savininkui gražinamas galutinai eksportuojant šią transporto priemonę, kad ji būtų naudojama kitoje valstybėje narėje, kai ši transporto priemonė pirmą kartą pradėta eksploatuoti ne mažiau kaip prieš dešimt metų iki šio eksporto. Šiuo atžvilgiu neturi reikšmės tai, ar tokia transporto priemonė buvo skirta iš esmės naudoti valstybės narės, surinkusios transporto priemonių mokestį, teritorijoje nuolat ir ar faktiškai buvo taip naudojama.

Dėl antrojo ir trečiojo klausimų

- 46 Atsižvelgiant į atsakymą į pirmąjį klausimą, nereikia atsakyti į antrąjį ir trečiąjį klausimus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 47 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

Sąjungos pirminė teisė, visų pirma SESV 110 straipsnis, turi būti aiškinama taip, kad ja nedraudžiamos nacionalinės teisės normos, pagal kurias transporto priemonių mokestis, įtraukiamas į kiekvienos transporto priemonės vertę, nėra automobilio savininkui grąžinamas galutinai eksportuojant šią transporto priemonę, kad ji būtų naudojama kitoje valstybėje narėje, kai ši transporto priemonė pirmą kartą pradėta eksploatuoti ne mažiau kaip prieš dešimt metų iki šio eksporto. Šiuo atžvilgiu neturi reikšmės tai, ar tokia transporto priemonė buvo skirta iš esmės naudoti valstybės narės, surinkusios transporto priemonių mokestį, teritorijoje nuolat ir ar faktiškai buvo taip naudojama.

Parašai.